

НАЦИОНАЛНИ ОРГАНИ, РЕГУЛИРАЩИ СТАНДАРТИТЕ И МСФО: НОВАТА СИТУАЦИЯ ПРЕЗ МАЙ 2013¹

Жилбер Желар

Бивш член на СМСС,

Заместник-главен редактор на „Френско списание за счетоводство“

В контекста на бърза глобализация взаимозависимостта между суверенни държави и икономически субекти достигна невиджана досега точка. Парадоксално, но финансовата криза и нейните икономически проявления са знак, че глобализацията победи, макар и по разрушителен начин. Пандемията не ще можеше да се развихри, ако финансите вече не бяха глобализирани. Лекът не е в по-малко глобализация, а в по-добра регулация, каквато световните лидери от G-20 се ангажираха в началото на април 2009 година да създадат и който ангажимент непрекъснато повтарят при всяка от срещите си.

Към днешна дата финансовият свят е глобализиран или на път да се глобализира, но без адекватна регулация.

Ако разгледаме компаниите, листвани на регулираните пазари, и по-точно мултинационалните, чиито акции се търгуват в целия свят, не би било погрешно, ако кажем, че те оперират на един пазар достатъчно ефикасен, макар и несъвършен. Висока степен на ефикасност би означавала, както изглежда, достатъчна по степен обща регулация, която да позволява постигането на така желания „изравнен игрови терен“.

Всъщност подобен терен все още не съществува или сме далеч от постигането му.

Борсовите регулатори продължават да бъдат главно национални. В Европейския съюз, който от 1957 година е насочил усилията си към свободното движение на хора и капитали, предпоставка за създаването на тогавашния Общ пазар между шестте държави-учредителки има 27 национални регулатора. Макар и ЕКРЦК, изцяло съвещателен орган, да бе заменен от ЕОЦКП, притежаващ реална власт, на последния тепърва предстои да се утвърди.

Надзорът на финансовия сектор, т.е. надзорът върху банките и застраховането, е още по-разнородна структура въпреки полаганите в момента усилия. В Европа всяка държава-членка разполага с един или няколко регулатора, а в САЩ всеки един от 50-те щата има свой регулатор в застрахователната област, но, колкото и да е странно, такъв липсва на федерално ниво.

¹ Статията отразява личната позиция на автора

Необходима е непоклатима и наивна вяра в силата на „невидимата ръка“, за да повярваме, че подобни условия могат да доведат до добро функциониране на пазарите. Въпросът не е дали една регулация би била полезна – това е несъмнено – а как може тя да се адаптира ефикасно и без изпадане в крайност към глобализирания свят.

Има едно полу-изключение в съществуващия световен регулативен вакуум. Това изключение са МСФО, т.е. международните счетоводни стандарти, разработени от Съвета по международни счетоводни стандарти (СМСС).

Експериментът счетоводна глобализация

МСФО имат за цел да играят ролята на набор от стандарти, прилагани в цял свят от дружествата, търгувани на регулирания пазар, с оглед представянето на финансовите им отчети пред настоящи и бъдещи инвеститори.

Когато през 2001 година СМСС наследи КМСС, на дейността му бе даден внезапен тласък от едно прието малко след това решение на Европейския съюз: МСФО трябваше да се превърнат, считано от 2005 година, в счетоводни стандарти, прилагани от фирмите за изготвяне на консолидираните им отчети.

Това стана в резултат на политически избор, направен на европейско ниво и санкциониращ едновременно провала на хармонизацията със счетоводните директиви от 1978 и 1981 година и отказа от обвързване с американските счетоводни стандарти, US GAAP.

Изборът на МСФО доведе до две вълни на приемане (през 2006 и 2011 година), главно от други страни от Г-20 (Австралия, Южна Африка, Канада, Мексико, Аржентина, Бразилия, Саудитска Арабия, Турция) и до движения към конвергенция в Япония, Китай и Индия.

Възможността за един единствен набор от стандарти, поне по отношение на търгуваните на борсата дружества, продължава да зависи от евентуалността САЩ също да възприемат МСФО за своите компании. Приемането им преживя неуспех след като през 2012 година САЩ отложиха *sine die* вземането на решение въпреки усилената програма по конвергенция на двете системи МСФО и US GAAP. В същото време повечето от неамериканските компании, търгувани на регулирания американски пазар, изготвят отчетите си по МСФО, което превръща американския пазар в един от най-големите ползватели на МСФО.

Това, което френският икономист Никола Верон бе нарекъл „експеримента счетоводна глобализация“ в едно свое изследване, публикувано през 2007 година от европейския аналитичен център Брьогел, си остава актуално. То изтъква забележителния успех на първото наистина световно икономическо законодателство, като в същото време подчертава предизвикателствата и пречките, които заплашват окончателния успех на този световен експеримент. Очертаните от Верон проблеми си остават актуални.

Най-големите предизвикателства не са технически, а политически. Ето някои от тях:

Първо, Европейският съюз изпитва де факто собственическо чувство по отношение на СМСС. И тъй като е възприел стандартите твърде рано, трудно приема идеята за независимост, присъща на стандартизацията.

Самите медии, от своя страна, твърде бързо противопоставят американските стандарти на това, което погрешно наричат европейски стандарти, т.е. МСФО, като премълчават широкото им разпространение в останалата част от света, нещо, което вече е безспорен факт.

По време на финансовия смут счетоводните стандарти бяха атакувани, обвинявани, че са предизвикали или, поне, задълбочили кризата. Въпреки че днес вече всички признават, че счетоводството по никакъв начин не е предизвикало кризата, атаките продължават. Една от рядко споменаваните причини вероятно е, че, тъй като са единствената почти световна система за финансова регулация, те са най-очевидната и най-лесна мишена.

Управлението на СМСС също би могло да бъде посочено като оригинално за една институция, добила такава важност в света. Ролята ѝ на едва ли не законодател в Европа се възприема зле от политиците в Брюксел и в някои държави-членки. Томазо Падоа-Скьопа, бивш председател на попечителите на ФКМСС, надзорен орган на СМСС, описваше тази единна и специфична структура като чужда на традициите на Европа, т.е. за Брюксел и на континента. Този аспект стана обект на реформа, която засили надзора („oversight“) чрез наблюдаващ съвет („Monitoring Board“) и подобри още повече процеса на консултации, макар и последният да бе достатъчно отворен към участия на различни страни.

Няма нищо учудващо, че една такава success story се оспорва. В края на краищата ролята на много съществуващи и жизнени институции се оказва поставена под въпрос или преобърната; някои от тях дори изпитаха страх, че могат да изчезнат след появата на СМСС като световен орган. Такъв бе случаят с националните органи, регулиращи стандартите като СМС в Обединеното кралство и подобните нему в целия свят. Въпреки това наблюдаваме, че успехът на СМСС, макар и несъмнено да променя ролята на националните регулатори в различна степен, по никакъв начин не поставя под въпрос нито съществуването им, нито полезността им.

Различни видове органи, регулиращи стандартите

Всички органи, регулиращи стандартите, изпитаха въздействие от появата на МСФО като световни стандарти, валидни най-вече за отворените към световния пазар компании, т.е. за листваните на борсата фирми. В същото време не бихме били в състояние да разберем очерталите се проблеми, ако първо не разгледаме разнообразието от организации, определяни като регулиращи органи, в света. Описването на всички тях би било невъзможна и безсмислена задача, но някои примери биха ни показали как те са действали преди СМСС да изझे лидерството.

През последните двадесет години съществуващите органи престанаха да бъдат контролирани от счетоводителската и одиторската гилдии и се превърнаха в независими. Общото усещане бе, че счетоводството е обществено полезно, но че съществува риск счетоводителите да измислят правила, обслужващи единствено тях: класическа ситуация на конфликт на интереси. В англо-саксонския свят това предполагаше статут, даващ независимост на съответната организация и правото да взема самостоятелни счетоводни решения. Това беше възможно, защото в типичните англо-саксонски държави законите не съдържат, така да се каже, счетоводни разпоредби. До влизането в сила на европейските директиви в края на 70-те и началото на 80-те години на XX век британският закон за дружествата не съдържаше нито една чисто счетоводна разпоредба. Когато се наложи Обединеното кралство, въпреки нежеланието си, да въведе някои разпоредби в своя Company law в изпълнение на европейските директиви, то направи минимално възможното и стигна дотам, че реши в случай на конфликт да важи счетоводният стандарт, публикуван от регулиращия орган. Това даде на този орган абсолютна власт в областта на счетоводните стандарти. Схемата се наложи и в останалите страни от Общността на нациите, въпреки че в Канада органът, регулиращ стандартите, остана свързан с професионалната счетоводна организация на одиторите, КИДС.

Това бе коренно различно от ситуацията в Германия, където по онова време нямаше орган, регулиращ стандартите. В действителност Германският съвет по счетоводни стандарти бе създаден през 1998 година, защото на Германия се наложи да работи с чужди счетоводни стандарти като тези на МКСС и американските GAAP. Създаването на орган за счетоводна стандартизация в Германия стана вследствие на нарастващата глобализация в сферата на счетоводството, тъй като дотогава страната не бе изпитвала подобна нужда. Защо?

В западния свят Германия е краен пример за държава, в която счетоводната отчетност, т.е. HGB (Handels Gesetz Buch), бе само подраздел или дял на правото. Всяка разпоредба бе вписана в закона и нито имаше смисъл, нито бе възможно да се отива по-далече.

Положението бе доста сходно във Франция, където шестваше следната известна максима: „Счетоводството е алгебрата на правото“, т.е. правото командва, а счетоводството само „облича в цифри“, когато е необходимо. Но все пак французите имаха регулиращ орган, Национален съвет по счетоводна отчетност, с ограничени правомощия, но с реална консултативна роля.

Общо взето, с малки изключения, Европа бе разделена на две: англо-саксонски модел на север и латински и германски модел на юг, което възпроизвеждаше в известен смисъл разделението между Наполеоновия кодекс, основан на римското право, и общото право (Common Law).

Двата модела се наложиха и другаде. Така например японският модел е близък до германския, както отбеляза проф. Крис Ноубс преди повече от 30 години в трудове, превърнали се в крайъгълен камък по въпроса. Отделно място заема американският регулиращ орган, ССФО. Създаден като фондация, той публикува стандарти, чието прилагане е задължително от 1973 година, и притежава доста

независими правомощия. Въпреки това стандартизаторските му функции са му делегирани от американската Комисия по ценни книжа и фондови борси (Security and Exchange Commission, SEC), една влиятелна правителствена агенция. Макар и в технически план да се явява национален орган за регулиране на стандартите, превъзходството на американския капиталов пазар го превръща de facto в още един регулатор, редом със СМСС.

Става ясно, че до превръщането на СМСС в световен лидер, органите за регулиране на стандартите, там където съществуваша, се различаваха по своята роля, правомощия, влияние, background, независимост.

Като оставим настрана американското изключение, те имаха поне едно общо нещо: всеки от тях удовлетворяваше нуждите от ограничена юрисдикция, по правило една суверенна държава, в свят, в който счетоводните разпоредби си оставаха локални, свързани със законодателството, уреждащо местните дружества, и твърде често с данъчните правила.

Глобализацията като цяло и единният европейски пазар, що се отнася до Европа, принудиха целия този калейдоскоп да излезе от употреба.

Какво се промени за националните регулиращи органи по света

Разпространението на МСФО в света промени значително театъра на бойните действия за органите, регулиращи стандартите.

На първо място, то накара държавите, които все още нямаша свой регулиращ орган, да създадат такъв, който като минимум да си сътрудничи със СМСС и по-специално с Комитета за разяснения на МСФО, орган на СМСС, който дава тълкувание, когато е необходимо, на международните стандарти. Тези органи са твърде различни в отделните държави и задачите, които изпълняват, също се различават значително. В Германия например ГССС се занимава само с консолидираните отчети на групите, а не с индивидуалните отчети, които продължават да бъдат регулирани единствено от германския Търговски закон чрез доста различни счетоводни принципи. Италия също създаде свой регулиращ орган, ИСО.

На второ място, ролята им зависи в голяма степен от избора на конкретната държава по отношение на МСФО. Три са типовите ситуации, които можем да разгледаме:

Първи случай

Някои държави предпочетоха да приемат изцяло МСФО както по отношение на консолидираните, така и по отношение на индивидуалните отчети независимо от големината на фирмите и независимо от факта дали са търгувани на регулиран пазар или не. Такъв е например случаят с Австралия и Нова Зеландия, Канада и други държави от Латинска Америка. Такъв е случаят и с някои европейски страни, но нито една голяма европейска държава – с изключение до известна степен на Италия – не направи този избор.

Втори случай

Някои държави дадоха възможност на дружествата да избират дали да приемат изцяло МСФО, или да останат да се придържат към националните стандарти. Това принуждава националния регулатор да поддържа в добро състояние националната счетоводна система. Понякога последната се оказва подложена на постепенни изменения, за да се доближи до МСФО, и един ден пропадта между тях теоретично ще намалее. По принцип този процес е дълъг, труден и слабо ефективен. Един от проблемите в страните, направили този избор, е липсата на ресурси и интерес от страна на най-добрите експерти за провеждане на чисто национална политика в областта на стандартите. Повечето от големите европейски държави приеха МСФО с различна степен на факултативно прилагане, като изключим консолидираните отчети за листваните дружества, по отношение на които ЕС изисква прилагането на приетите от Европа МСФО. Някои забраниха прилагането на МСФО за индивидуалните отчети дори и при търгуваните на борсата фирми.

Трети случай

Няколко държави избраха по-скоро пътя на адаптиране, а не на директно прилагане. Между адаптирам и приемам има цяла планина. Отделни юрисдикции декларираха, че националните стандарти, които те създават, използвайки МСФО като benchmark или като образец, са „по същество равностойни на МСФО“. В подобни страни органът, регулиращ стандартите, е очевидно доста зает да наблюдава това, което прави СМСС, и да адаптира неговите стандарти към предполагаемите специфични потребности на собствената му страна.

Никой не може да каже в каква степен така изготвените стандарти ще се доближават или ще се различават от пълната версия на МСФО. Във всеки случай използването на формулировка от типа „изготвено съобразно МСФО, така както са приети от държавата X“ е неясно и може да доведе до заблуда. Така например дадена държава може да приеме всички стандарти, като в същото време реши да не прилага МСС 39, МСФО 9 или МСФО 7 по отношение на банките. И МСФО вече няма да бъдат същите.

Използването на понятието МСФО спрямо подобни стандарти не само заблуждава, но и заплашва самата марка.

Принос на националните органи към глобалните стандарти

Поради разнообразието от политически, юридически и икономически рамки приносът на различните регулиращи органи към световните счетоводни стандарти очевидно ще бъде твърде различен. Вече показахме, че един от определящите фактори е политическият избор, направен от съответната държава по отношение на разширяването на обхвата на прилагане на МСФО в правния ѝ мир.

Една държава или регион, ангажирала се с прилагането на стандартите на СМСС, е по-склонна да се включи активно в този процес чрез своя регулиращ орган. Да вземем например Австралия. Страната прие изцяло МСФО, нейните

стандарти са пълна версия на МСФО, дума по дума, но се наричат АМСФО (А за австралийски) от юридически съображения. Тя оттегли собствените си тълкувания и се отказа да разяснява стандартите. Възниква законният въпрос: имат ли нужда австралийците от орган, регулиращ стандартите? Отговорът е: те имат нужда задължително от такъв, за да участват в обичайната процедура („due process“). Например националните регулиращи органи като австралийския участват в предварителната проучвателна фаза, която предшества решението за вписване в работната програма на СМСС. Подобно участие на ранен етап е изключително важно, за да се оценят потребностите и обхвата на даден проект и да се дадат предварителни насоки. Нещо повече, бдителността по отношение на обсъжданията и обичайната процедура („due process“) е много по-голяма в държава, в която компаниите знаят, че ще бъдат пряко засегнати от окончателните решения на СМСС.

Канада, която прилага пълната версия на МСФО от 2011 година, възприе поведение, подобно на това на Австралия. Тя винаги е била активен участник в процедурата на СМСС. От друга страна, Канада прецени, че прилагането на US GAAP не би й осигурило достатъчно влияние върху решенията на нейната южна съседка.

Когато дадена страна прилага МСФО само по отношение на консолидираните отчети и/или листваните на борсата дружества, националният орган също има интерес да се включи в работата на СМСС в много по-голяма степен, отколкото просто да отговаря на запитванията. Проблемът за него ще бъде да намери необходимите ресурси и да ги поделя между националните и международните задължения.

Някои държави следват примера на Южна Африка, която реши да изостави изцяло вътрешните си стандарти и да ги замени с новите „МСФО за МСП“, превърнали се в южноафрикански стандарти, с изключение, разбира се, на търгуваните на регулиран пазар компании, които следва да използват пълната версия на МСФО. МСФО за МСП са вече възприети от много страни; те се явяват алтернатива на пълната версия на МСФО и на националните стандарти по отношение на нелиствания сектор, т.е. по отношение на огромната част от фирми.

За всички органи, регулиращи стандартите, един от проблемите ще бъде да получат и да запазят достатъчни и адекватни ресурси. Със сигурност е по-възвълнуващо и по-удовлетворяващо в професионален план да се работи със световни стандарти, а не с местни, които се отнасят до малки и нелиствани дружества. Но е изключително важно да работим с качествени стандарти, били те национални или МСФО за МСП за нетъргуваните дружества, които са основната част от икономиката. Недостатъчните ресурси на големите национални регулиращи органи ще се отрази в глобален план на системата и ще ошети установяването на световни стандарти.

Ето защо, ако националните органи имат своя роля в този нов свят, те трябва да бъдат бдителни в използването на ресурсите си.

Има и едно изкушение, от което трябва да се въздържат: да отгатват или да разясняват МСФО. Аргументът, че даден проблем е толкова специфичен за страната, че правилното решение може да бъде постигнато само на национално ниво, е неоснователен в повечето случаи. Един привидно чисто локален проблем може и винаги трябва да се обвързва с по-общ въпрос, който бихме срещнали и другаде в света. Запитванията за тълкуване следва да се изпращат за разглеждане на Комитета за разяснение на МСФО, който е компетентният орган. Единствените публикации на даден национален орган във връзка с МСФО би трябвало да бъдат наръчници за прилагане и материали за обучение, при условие че тези наръчници не се явяват прикрити тълкувания. На всяка цена трябва да се избягва подправяне на МСФО с местни подправки. Дисциплината е още по-важна, когато имаме предвид, че лежащите в основата национални култури и традиции водят към различен прочит на едни и същи текстове. От тази гледна точка най-добре поставените организации, тези, които могат да се протовопоставят на израждането на общия счетоводен език в разнородни диалекти, са големите счетоводни фирми с международно измерение.

Съгласуване между регулиращи органи

Появата на световна стандартизация накарва органите, регулиращи стандартите, да координират усилията си на специална за целта основа, най-често регионална.

Европейския съюз

Ролята на националния регулиращ орган на която и да е държава-членка на Европейския съюз е очевидно предопределена от приемането от ЕС на МСФО като счетоводни стандарти за консолидираните отчети на търгуваните на борсата дружества. Процесът на приемане, известен като endorsement, е постоянен процес, при който един орган, наречен EFRAG, играе ключова техническа роля. Въпреки че не е регулиращ орган, някои от основните европейски регулатори (Франция, Обединеното кралство, Германия, Италия...) присъстват на ежемесечните му заседания с право на наблюдатели без право да гласуват. В рамките на EFRAG те са създали изследователска група (PAAinE), която го подпомага в проактивната му роля в провеждането на проучвания и изследвания. Разглеждат въпроси, които подхранват, наред с всичко останало, научното дирене, от което СМСС се нуждае толкова много по въпроси като пенсиите, лизинга, разликата между пасив и собствен капитал, осчетоводяването на приходи и т.н. Изследванията им не са по поръчка на СМСС, но се търсят теми, които са или набелязани, или са проучвани от СМСС. Тъй като не съществува изискване за незабавно постигане на резултат, те навлизат дълбоко в същината на нещата и могат да предоставят добра отправна точка за бъдеща работа.

През април 2013 година фондация МСФО обяви създаването на ASAF - Accounting Standards Advisory Forum – съставен от 12 органа, регулиращи счетоводните стандарти, представляващи световните региони, 4 от които

европейски. Ролята на този форум е тази на постоянен съветник; той ще бъде активен, като започне от концептуалната рамка. Връзката, която се беше разкъсала до известна степен между СМСС и националните и регионални органи по време на периода на интензивна конвергенция с US GAAP, се засилва значително.

Какво е въздействието на МСФО върху МСП?

Стандартът, създаден преди три години за нетъргуваните на борсата предприятия, наречен „МСФО за МСП“, е в състояние да промени значително картината на счетоводните стандарти и, следователно, ролята на регулиращите органи. Въпреки че СМСС не е имал намерение да налага тези стандарти, те предизвикаха силен интерес в много части от света. Много държави и то не от най-малките – Обединеното кралство, Бразилия и т.н. – последваха примера на Южна Африка и приеха МСФО за МСП като местни стандарти за неборсовите дружества.

Други могат да изберат да ги използват за определени дружества в зависимост от критерии като големина и т.н. Някои държави избраха пълната версия на МСФО за всички дружества, но могат да преразгледат решението си, ако преценят, че един по-опростен стандарт, но от качеството на МСФО, би бил за предпочитане по отношение на нелистваните или малките дружества.

Това може да накара някои регулиращи органи да проявят по-голям интерес към МСФО. Необходимо е известно време, за да се оценят последствията.

Към единна счетоводна рамка?

Разглеждайки ролята на регулиращите органи спрямо СМСС аз съзнателно пропуснах ССФО. В действителност позицията и влиянието на американския регулатор са уникални в смисъл, че той дълго време бе в доминираща позиция и се явяваше единствена достоверна алтернатива на СМСС и МСФО.

Но изключителната сложност намали атрактивността на US GAAP, често определяни като базирани на вида дейност (за разлика от МСФО, базирани на принципи), въпреки че подобна формулировка звучи повече или по-малко опростенчески. Роля изигра и желанието на Европа и на други големи участници да не зависят от решения, които могат да дадат приоритет на американските национални интереси.

Само по себе си е забележително, че американската Комисия по ценни книжа и фондови борси подкрепи програмата за конвергенция, както е забележително и че тя прие преди края на 2007 година чуждестранните компании, търгувани на борсата в САЩ, да могат да оповестяват отчетите си по МСФО без да бъдат преработвани по US GAAP. Да не забравяме, че този отказ от преработване бе обсъждан и отхвърлян в продължение най-малко на двадесет години. Вече става въпрос американските субекти да могат да избират да представят отчети по МСФО с условие, въпреки че вероятността и датата за окончателно преминаване на американските субекти към МСФО остават несигурни.

Във всеки случай и независимо от днешните събития никога нуждата от яснота и прозрачност не е била толкова голяма, нито толкова привлекателна идеята за единна система от стандарти. Но „равният игрови терен“ не зависи единствено от счетоводните стандарти. Необходими са правилно прилагане, качествен одит, адекватни борсови и надзорни правила. Счетоводството просто посочи пътя. Като такъв световният регулиращ орган е видим отвсякъде. Процесът му на строги разисквания и широко открити консултации е добра защита. Въпреки това натискът, породен от кризата и целящ да се приемат бързо поправки и допълнения, изисква много бдителност и бърза реакция, ако искаме да запазим качеството на финансовата отчетност.

Ключови думи:

ЕКРЦК (CESR) : Европейски комитет на регулаторите на ценни книжа

МСФО (IRFS): Международни стандарти за финансови отчети

СМСС (IASB): Съвет по международни счетоводни стандарти

КМСС (IASC): Комитет за международни счетоводни стандарти

US GAAP : Общоприети счетоводни принципи (САЩ)

ССФО (FASB) : Съвет по стандарти за финансово отчитане (САЩ)

ФКМСС (IASCF): Фондация „Комитет за международни счетоводни стандарти“

СМС (ASB): Съвет по международни стандарти (Обединено кралство)

КИДС (CICA): Канадски институт на дипломираните счетоводители

КИЛС (ICCA) : Канадски институт на лицензираните счетоводители

ГТК (HGB): Германски търговски кодекс

КЦКФБ (SEC) : Комисия по ценни книжа и фондови борси (САЩ)

ГССС (GASB) : Германски съвет по счетоводни стандарти

ИСО (OIC) : Италианска счетоводна организация

ЕОЦКП (ESMA): Европейски орган за ценни книжа и пазари

РААinE : Проактивни действия в областта на счетоводството в Европа

Key words:

CESR: Committee of European Securities Regulators

IRFS: International Financial Reporting Standards

IASB: International Accounting Standards Board

IASC: International Accounting Standards Committee

US GAAP: Generally Accepted Accounting Principles (United States)

FASB : Financial Accounting Standards Board

IASCF: International Accounting Standards Committee Foundation

ASB: Accounting Standards Board

CICA: Canadian Institute of Chartered Accountants

ICCA: The Institute of Certified Cost & Management Accountants

HGB: German Commercial Code (Handelsgesetzbuch)

SEC: U.S. Securities and Exchange Commission

GASB: German Accounting Standards Board

OIC: Italian Accounting Committee (Organismo Italiano di Contabilità)

ESMA: European Securities and Markets Authority

PAAinE: Proactive Accounting Activities in Europe

Библиография

- Nicolas Veron, *The Global Accounting Experiment*, Bruxelles, Bruegel Publications, април 2007.
- Gilbert Gélard, "Les normalisateurs nationaux : un nouveau rôle dans la normalisation en cours", RFC n° 425, октомври 2009, с. 45 до 49.

NATIONAL STANDARD SETTERS AND IFRS: THE NEW SITUATION IN MAY 2013

Gilbert Gélard

Former member of IASB,

Deputy Editor of French Accountancy Magazine

Summary

The emerging of the IASB as a global standard setter profoundly changed the role of national standard setters in Europe, the USA, and the rest of the world. Diverging in statute, influence and role, they had to adapt to globalization with the leadership of the IASB. Their role and significance changed but their contribution to the success of the accounting globalization experiment remains vital. This article is an update of the article published in the October 2009 issue No 425 of the *French Accountancy Magazine* and based on a lecture given by the author on 11 May 2009 at the London School of Economics.